

UCHWAŁA Nr 349

RADY MIASTA KONINA

z dnia 29 października 2008 roku

**w sprawie nadania nazwy nowo projektowanym ulicom publicznym
w Koninie pomiędzy ulicami: Zagórowską i Stodolnianą.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **Rada Miasta Konina u c h w a l a, co następuje:**

§ 1.

Nadaje się nowo projektowanym ulicom publicznym, położonym w Koninie pomiędzy ulicami Zagórowską i Stodolnianą, nazwy:

1. Marii Kuncewiczowej– zgodnie z załącznikiem graficznym nr 1 do uchwały
2. Marii Pawlikowskiej -Jasnorzewskiej– zgodnie z załącznikiem graficznym nr 2 do uchwały
3. Ewy Szelburg - Zarembiny– zgodnie z załącznikiem graficznym nr 3 do uchwały

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Konina.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

**Przewodniczący
Rady Miasta Konina**

Wiesław Steinke

Maria Kuncewiczowa

Maria Kuncewiczowa z domu Szczepańska (ur. 30 października 1899r. w Samarze, zm. 15 lipca 1989r. w Lublinie) – polska pisarka. Studiowała literaturę i muzykę w Krakowie, Warszawie i Paryżu. Publikowała m.in. na łamach tygodnika *Bluszcz*. W 1938 została laureatką Złotego Wawrzynu Polskiej Akademii Literatury. Po 1939 roku mieszkała we Francji, Anglii i USA. Ostatnie lata spędziła w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. Laureatka licznych nagród. W 1989 roku Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie przyznał jej tytuł *doktora honoris causa*. Jej najbardziej znane dzieło to *Cudzoziemka*. Maria Kuncewiczowa opracowała też antologię polskiej literatury współczesnej w języku angielskim: *The Modern Polish Prose* (1945) i *The Modern Polish Mind* (1962).

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, de domo Kossak, (ur. 24 listopada 1891r. w Krakowie, zm. 9 lipca 1945r. w Manchesterze, Wielka Brytania) – polska poetka dwudziestolecia międzywojennego. Była mistrzynią poetyckich miniatur. W czterech wersach potrafiła zamknąć historię ogromnej miłości czy dramatycznego rozstania. Zwięzłość jej wierszy zachwycała nawet najbardziej awangardowych poetów. W 1935 dostała Złoty Wawrzyn Polskiej Akademii Literatury. Nazywana jest pierwszą damą młodej poezji. Urodziła się w Krakowie w artystycznej rodzinie – jej ojcem był Wojciech Kossak, a dziadkiem – Juliusz. Siostra Magdaleny Samozwaniec. Zmarła na skutek choroby nowotworowej, zdiagnozowanej w 1944, odkąd była częściowo sparaliżowana. Na jej cześć nazwano jedną z planetoid. Jej wiersze stały się znanymi piosenkami poetyckimi śpiewanymi m.in. przez Krystynę Jandę do muzyki Jerzego Satanowskiego.

Ewa Szelburg-Zarembina

Ewa Szelburg-Zarembina (ur. 10 kwietnia 1899 r w Bronowicach k. Puław, zm. 28 września 1986r. w Warszawie) – powieściopisarka, poetka, dramaturg, eseistka. Pierwszy Kanclerz Kapituły Orderu Uśmiechu, gdzie swoją funkcję pełniła w latach 1968-1976. Studiowała

filologię polską i pedagogikę na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W latach 1921-1928 pracowała jako nauczycielka w seminariach pedagogicznych. W okresie okupacji była działaczką podziemia oświatowego, redaktorką konspiracyjnego miesięcznika „W świetle dnia”. Debiutowała w 1922 roku na łamach tygodnika „Moje Pisemko”, jako autorka utworów dla dzieci. W 1924 roku wydała dla dorosłego czytelnika *Legendy żołnierskie* i od tej pory łączyła równolegle te dwie dziedziny zainteresowań twórczych. 20 kwietnia 1965 roku zwróciła się do społeczeństwa z apelem uczczenia pamięcią bohaterstwa i męczeństwa młodzieży i dzieci na przestrzeni dziejów Polski. Apel zyskał szeroki odzew, ze składek społecznych powstało w Warszawie Centrum Zdrowia Dziecka.